УДК 658.15

Пархоменко О.С.
кандидат економічних наук, доцент,
викладач кафедри управління та адміністрування
Харківського національного університету
імені В.Н. Каразіна

Кацевич А.О.
магістрант
Навчально-наукового інституту «Каразінська школа бізнесу»
Харківського національного університету
імені В.Н. Каразіна

СУТНІСТЬ ФІНАНСОВОГО АНАЛІЗУ ТА ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СТАНДАРТІВ ФІНАНСОВОГО ОБЛІКУ

АНОТАЦІЯ
У статті проаналізовано досвід використання фінансового аналізу, його сутність та особливості. Досліджено еволюцію та джерела фінансового аналізу. Наведено функціональну класифікацію основних показників. Визначено причини, від яких залежать якість та повнота висновків фінансового аналізу підприємства. Проведено порівняльну характеристику основних стандартів фінансового обліку.

Ключові слова: фінансовий аналіз, облік, фінансові коефіцієнти та показники, стандарти, стратегія.

АННОТАЦИЯ
В статье проанализированы опыт использования финансового анализа, его сущность и особенности. Исследованы эволюция и источники финансового анализа. Приведена функциональная классификация основных показателей. Определены причины, от которых зависят качество и полнота выводов финансового анализа предприятия. Проведена сравнительная характеристика основных стандартов финансового учета.

Ключевые слова: финансовый анализ, учет, финансовые коэффициенты и показатели, стандарты, стратегия.

ANNOTATION
The article analyzes the experience of using financial analysis, its essence and features. Research concerns the evolution and sources of financial analysis. The functional classification of the main indicators is given. The reasons for determining the quality and completeness of the findings of the financial analysis of the company are determined. The article examines specific characteristic of the main financial accounting standards.

Key words: financial analysis, accounting, financial ratios and indicators, standards, strategy.

Постановка проблеми. Сучасне бізнес-середовище характеризується загостренням фінансової кризи, високим рівнем динамізму, мінливими факторами зовнішнього середовища та умовами постійної нестабільності, в яких функціонують підприємства. Загострення конкуренції, стрімке зростання якісних вимог споживачів, зниження купівельної спроможності приводять до того, що підприємства постійно перебувають у пошуку способів підвищення ефективності своєї діяльності. Наявні та звичні методи ведення бізнесу більше не виступають запорукою успіху, а класична школа управління все частіше не спроможна дати відповіді на запити сучасних бізнес-структур. Саме тому багато підприємств сьогодні шукають шлях раціоналізації управлінських процесів та ініціюють реінжиніринг бізнес-процесів. Одним з актуальних напрямів такої діяльності є вдосконалення системи фінансового аналізу діяльності підприємства для підвищення його ефективності.

Аналізуючи світові бізнес-тенденції та враховуючи специфіку бізнес-середовища країни, сучасні менеджери формують якісно нове бачення системи управління підприємствами. Важливим практичним завданням сьогодні стає розробка тих методів та механізмів, які дадуть змогу залучити невикористаний потенціал підприємств у процеси створення вартості, а одним з таких механізмів може стати саме фінансовий аналіз.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Тематиці розвитку фінансового аналізу присвячено багато наукових публікацій та видань. Значення фінансового аналізу для бізнес-структур розглядають у своїх роботах А. Шеремет, Н. Вейцман, П. Худяков, І. Бланк, О. Базилінська, В. Артеменко, Б. Грехем, Л. Бернстайн та багато інших науковців. Ці автори висвітлюють сутність фінансового аналізу, його значення для бізнес-структур, особливості впровадження та функціонування. Однак наявні дослідження доводять, що класичні та сучасні підходи до фінансового аналізу мають вагомі протиріччя, а необхідність впровадження системи фінансового аналізу досі не обґрунтована повністю, що зумовлює необхідність подальшого дослідження цих питань.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Особливої уваги в розвитку фінансового аналізу потребують питання його використання для підвищення загальної ефективності діяльності підприємства. Досі існують протиріччя щодо розуміння фінансового аналізу та аналізу фінансового стану підприємства, способів вимірювання ефективності діяльності підприємства та системи показників, які варто використовувати в тій чи іншій галузі.

Формулювання цілей статті **(постановка завдання).** Метою статті є аналіз накопиченого досвіду використання фінансового аналізу, дослідження причин можливого спотворення його результатів та вивчення особливостей використання різних систем стандартів фінансового обліку на підприємстві.

Виклад основного матеріалу дослідження. Елементи практичного фінансового аналізу, що

розуміється як аналіз за допомогою вартісних оцінок, можна знайти вже в Стародавньому світі, коли товарообмінні операції здійснювалися з використанням грошового вимірника (вважається, що гроші як товар, що виконує роль загального еквівалента, були введені приблизно в 700 р. до н. е. в Лідії, стародавній державі Малої Азії) [1]. З появою грошей неминучість подібних операцій стала виражатися за допомогою кількісних вартісних оцінок, тобто почали виконуватися найпростіші процедури фінансово-аналітичного характеру. Однак говорити про зародження фінансового аналізу в ті роки не доводиться. Ймовірно, більш виправдано відносити його появу до епохи торгового капіталізму.

Умовно можна виділити чотири джерела появи фінансового аналізу [2]:

1) поява маноріального обліку;

2) поширення балансу як звітної форми інформаційно-контрольного призначення;

3) становлення позикових операцій;

4) формування ринків капіталу.

Певна формалізація та систематизація процесу фінансового аналізу почалися в період становлення бухгалтерського обліку. Однією з перших систематизованих форм бухгалтерського обліку прийнято вважати маноріальний облік, який був поширений у середньовічній Європі. Манор був організаційною формою для експлуатації дрібного господарсько самостійного селянина, а маноріальний облік був моделлю систематизації інформації, яка була орієнтована на найпримітивнішу форму бухгалтерії. Однак саме ця форма ведення справ може бути визнана передумовою формування фінансового аналізу як інструменту дослідження діяльності організації.

Основні ознаки маноріальної системи обліку полягали у використанні персоніфікованих рахунків, чітко вираженому контролюючому характері звітності, відображенні результатів усіх операцій з руху коштів незалежно від їх характеру. Але також ця система мала значний недолік: маноріальний облік виконував дві функції, а саме контрольну й інформаційну, і виконував їх досить успішно, однак він не був пристосований до розрахунку прибутку.

Хоча в системі маноріального аудиту можна побачити паростки фінансового аналізу, все ж таки більш істотним прикладом його використання стало поширення балансу як звітної форми [2].

Наступним та найважливішим етапом розвитку фінансового аналізу як інструмента управління організацією став період розвитку позикових операцій. Тобто бізнес почав розвиватися та рости, а видача кредитів купцям вимагала систематичних аналітичних розрахунків та фінансового контролю за станом їх діяльності. Саме в цей період з'явився фінансовий аналіз, який трактувався як мистецтво аналітичного обґрунтування поведінки на ринку позикових коштів.

Комплекс факторів, серед яких слід назвати появу якісно нових форм організації бізнесу, диверсифікацію наявних підприємств та виробництва загалом, розподіл між правами та обов'язками власників бізнесу та їх керівників, привів до значної актуалізації якісної фінансової звітності та фінансового аналізу.

Особливу увагу у процесі формування розуміння фінансового аналізу як систематизованого комплексу методів та інструментів дослідження організації варто приділити різниці між такими поняттями, як «фінансовий аналіз» та «аналіз фінансового стану підприємства». З точки зору інтеграції цих двох визначень перше є більш загальним та містить у собі друге. Тобто фінансовий аналіз є всебічним та комплексним процесом, а аналіз фінансового стану підприємства є одним з етапів фінансового аналізу загалом [4].

У широкому розумінні предметом дослідження фінансового аналізу є сукупність операцій та господарських процесів компанії, фінансові результати цих самих процесів та рівень їх ефективності. Процес фінансового аналізу є комплексним та системним, тому дуже важливо виокремити ті фактори зовнішнього та внутрішнього середовища, які привели до того чи іншого фінансового результату. Таким чином, будується зрозумілий ланцюжок причинно-наслідкового зв'язку між фінансовими результатами та причинами, які стали їх драйвером. Саме завдяки такому підходу підприємство може розробити таку модель поведінки, яка дасть змогу максимально нівелювати деструктивні фактори та використати свої сильні позиції.

Сьогодні одним з основних методів проведення фінансового аналізу стану підприємства є розрахунок фінансових коефіцієнтів та показників, а також їх якісний аналіз. Цей механізм може сформувати чітке та зрозуміле бачення фінансового стану підприємства. Також кожний з коефіцієнтів може бути основою для висновків щодо сильних та слабких сторін організації, а також щодо перспектив його розвитку.

У сучасній практиці фінансового аналізу спеціалісти зазвичай використовують таку класифікацію, яка відображає функціональний підхід: коефіцієнти ліквідності, коефіцієнти рентабельності, коефіцієнти оборотності, коефіцієнти фінансової стійкості. Функціональний підхід базується на тому, що коефіцієнти групуються залежно від функцій, які вони виконують, та мети аналізу загалом.

Якщо розглянути бізнес-середовище з ідеалістичної точки зору, то фінансові аналітики завжди можуть гарантовано покладатися на результати своїх розрахунків та прогнозів. Так, наприклад, вони можуть покладатися на цифри, приймаючи рішення щодо інвестування, сприяючи ефективному розподілу капіталу.

Насправді ж ситуація сьогодення далека від ідеальної картинки. Якість та повнота фінансової звітності компанії, на якій базуються ви-

сновки фінансового аналізу, залежить від суджень та експертних оцінок, які можуть бути виконані сумлінно, однак мати суб'єктивний характер.

З іншого боку, комплекс стандартизованих фінансових показників для розрахунків може виявитися не найточнішим способом оцінювання діяльності компанії. В такій ситуації високу роль відіграє саме рівень стандартизації ведення розрахунків. Йдеться про те, що стандартизовані методи розрахунків можуть значно нівелювати фактор специфічності галузі або структури бізнесу, отже, значно спотворювати висновки щодо дійсності справ. Таку ситуацію можна зустріти в інноваційних підприємствах зі стрімкими темпами розвитку.

Також до значних недоліків фінансового аналізу варто віднести індивідуальний фактор, який передбачає, що фінансові аналітики та керівники організацій часто у своїй практиці стикаються із сильними стимулами для навмисного спотворення фінансової звітності компаній. Як приклад можемо навести американську компанію «Енрон», яка роками спотворювала справжню цінність своїх активів, що призвело до краху цілого економічного кластеру по всьому світу.

Іншою важливою проблемою використання інструментів фінансового аналізу є існування принципово різних методів розрахунку результатів діяльності підприємства. Варто розуміти, що процес фінансового аналізу сильно залежить від того, на базі яких документів він проводиться. Якщо фінансова звітність компанії некоректна та не відображає справжню ситуацію на підприємстві, такий стан речей може спровокувати формулювання неправильних висновків щодо фінансового стану компанії. Процес складання фінансової звітності регламентується системами стандартів якості та прийнятими базовими принципами, однак варто зазначити, що цей процес також спирається на професіональне судження експертів.

Сьогодні існують декілька систем стандартів звітності компаній, серед яких слід назвати US GAAP, IFRS та системи національних стандартів (український варіант П(с)БО). Кожна з цих систем є поширеною та використовується для складання звітності й висновків щодо фінансових результатів діяльності компаній. Однак, незважаючи на той факт, що ці положення є базовими та стандартизованими, багато правил, регламентованих у цих документах сильно різняться. Звичайно, це значно впливає на оцінювання діяльності компаній, які використовують різні стандарти. Наприклад, у 2014 р. всесвітньо відома компанія "Twitter" повідомила, що, згідно з принципами формування фінансових результатів GAAP, вони отримали збитки у розмірі 0,96 дол. США на кожну акцію, але за методом внутрішньо фірмових розрахунків їх прибуток склав 0,34 дол. США на акцію [12].

Аналогічна ситуація склалась у 2015 р. в компанії "Amazon". Тоді прибуток компанії, згідно з принципами GAAP, склав 0,37 дол. США, але внутрішньо фірмові розрахунки прибутку на акцію показали результат у 4,14 дол. США [13].

Ці прості приклади ілюструють, що використання тих чи інших інструментів має свої певні обмеження та може трактуватися по-різному. Саме тому особливу складність для інвесторів та кредиторів має процес зіставлення різних фінансових показників компаній з огляду на той факт, що компанії можуть керуватися різними стандартами та залучати експертне судження як основу для прийняття рішень.

Отже, варто зрозуміти, чим є стандарти US GAAP, IFRS, та визначити основні принципові відмінності між системами та національними стандартами України.

US GAAP – система стандартів, норм та принципів ведення фінансового обліку на підприємстві, яка була розроблена і масово використовується у США. Американські стандарти відрізняються більшою жорсткістю проти стандартів європейських. Існують кілька передумов сильного поширення US GAAP, серед яких слід назвати високий рівень розвитку американського фондового ринку, великий обсяг інвестицій США в інші країни. Таким чином, підприємства, зацікавлені в розширенні свого кредитного портфеля, змушені адаптувати ведення свого фінансового обліку під вимоги цього стандарту.

IFRS – це сукупність норм, правил, принципів та стандартів, націлених на оптимізацію структури фінансової звітності, які використовуються переважно в країнах Європи. На відміну від національних стандартів, які мають директивний характер, стандарти IFRS надають підприємствам більшу свободу дій. Загалом такі стандарти мають рекомендаційний характер, але певні види компаній зобов'язані керуватися такими стандартами, як вимагають національні та міжнародні правові акти.

Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку (П(С)БО) – це нормативно-правовий акт, затверджений Міністерством фінансів України, що визначає принципи та методи ведення бухгалтерського обліку й складання фінансової звітності, що не суперечать міжнародним стандартам (IFRS) [10].

Варто зазначити, що сьогодні в економічному просторі відбувається активний процес уніфікації зазначених систем. Наприклад, з 2012 р. запроваджена спеціальна комісія, метою якої є ліквідація наявних відмінностей між системами US GAAP та IFRS. Щодо національних стандартів, то в цьому питанні інтеграція значно сповільнена, а істотні відмінності між системами все ще зберігаються. У табл. 1 наведені основні принципові відмінності між трьома системами щодо підготовки та консолідації фінансової звітності.

Сьогодні однією з основних передумов ефективного функціонування компанії є глибоке розуміння положень Національних стандартів

Таблиця 1

Порівняння стандартів фінансового обліку

Напрям впливу	Міжнародні та локальні стандарти		
	IFRS (International Financial Reporting Standards)	**US GAAP (US Generally Accepted Accounting Principle)**	**Національні стандарти України**
1	2	3	4
Структура статей Балансу	Порядок переліку статей балансу щодо ступеня ліквідності не регламентується стандартами. Структура активів компанії може бути вибрана на розсуд компанії в порядку зменшення або в порядку збільшення ліквідності, але принцип групування має зберігатися.	Статті мають бути розташовані в балансі відповідно до принципу зменшення ліквідності. Таким чином, активи будуть групуватися від найбільш ліквідних до найменш, а зобов'язання – від найбільш термінових до найменш термінових.	Порядок статей не регламентується за ступенем ліквідності.
Відомості щодо доходів від надзвичайних подій	Стандарт забороняє окреме подання інформації щодо фінансових результатів від надзвичайних подій. Ця інформація має бути наведена безпосередньо в балансі компанії.	Усі фінансові наслідки та грошові потоки від надзвичайних подій мають формуватися окремим рядком у Звіті про доходи і Звіті про рух грошових коштів за умови, що такі надзвичайні події не очікуються в прогнозованому майбутньому.	Фінансові наслідки від надзвичайних подій групуються в статтях доходів від звичайної діяльності. Зміст і вартісна оцінка доходів або витрат від кожної надзвичайної події слід окремо розкривати в примітках до фінансових звітів [14].
Звіт про прибутки та збитки	Стандарт не регламентує чіткий формат звіту. Зазначені два підходи до класифікації витрат: за їхньою сутністю або їх функціями.	Регламентовано два формати звіту, а саме поділ на доходи й витрати, або операційний, та неопераційний фінансовий результат.	Існує чітко визначений формат звіту та змісту статей витрат, побудований на основі даних бухгалтерського обліку.
Звіт про рух грошових коштів	Звіт формується прямим або непрямим методом. До складу грошових коштів включаються овердрафти та грошові еквіваленти з терміном погашення до трьох місяців.	Звіт складається прямим або непрямим методом. Овердрафти не включаються до статті «Грошові кошти».	Форма подання звіту має прямий або непрямий метод. Овердрафти включаються в склад грошових потоків від фінансової діяльності, бо формально вони є банківськими позиками.
Облік активів	Визначення вартості активів відбувається за принципом історичної вартості. Переоцінка активів може бути розрахована за справедливою вартістю(основні засоби/нематеріальні активи).	Переоцінка активів заборонена. Винятком є деякі цінні папери та деривативи (похідні інструменти), які оцінюються за справедливою вартістю.	Під час оцінювання активів використовується принцип історичної вартості. Можна переоцінювати активи за справедливою вартістю (основні засоби/нематеріальні активи).
Облік зобов'язань	Короткострокові зобов'язання – це ті, погашення яких очікується протягом: – нормального операційного циклу підприємства; – 12 місяців з моменту складання балансу. Групи зобов'язань такі: стандартні, умовні та резервні. Лише деякі типи привілейованих акцій визначаються як зобов'язання. Дисконтування відкладених податків заборонено.	Поточними вважаються всі зобов'язання, погашення яких ймовірно вимагатиме використання поточних активів або створення нових поточних зобов'язань. Решта зобов'язань є довгостроковими. Групи зобов'язань такі: – пов'язані з веденням операцій протягом операційного циклу; – погашення яких передбачається протягом 12 місяців з дати складання балансу; – суми, які, ймовірно, будуть потрібні для погашення витрат протягом року (наприклад, премія або компенсація за невикористану відпустку). Всі акції розглядаються як частина капіталу. Допускається дисконтування відкладених податків.	Зобов'язання визнається, якщо його оцінка може бути достовірно визначена, існує ймовірність зменшення економічної вигоди в майбутньому внаслідок його погашення.

Закінчення таблиці 1

1	2	3	4
Використання методу ЛІФО	Заборонено	Дозволено	Заборонено
Методи оцінювання вартості запасів	Стандарт регламентує використання одного методу. Метод найменшого оцінювання між фактичною вартістю (собівартістю) та чистої ціною продажу (ринкова вартість продажу) на звітну дату.	Стандарт регламентує використання одного методу. Метод найменшого оцінювання між фактичною вартістю (собівартістю) та відновною вартістю (ринковою вартістю придбання), але не нижче чистої вартості реалізації.	Стандарт пропонує п'ять методів оцінювання вартості запасів під час їх вибуття, а саме методи ідентифікованої собівартості відповідної одиниці запасів; середньозваженої собівартості; собівартості перших за часом надходжень запасів (ФІФО); нормативних витрат; ціни продажу.
Нарахування відсотків за позиками	Облік ведеться на розсуд компанії, відсотки можуть включатись у вартість майна або списуватись на витрати періоду.	Витрати по позиках обов'язково повинні відноситися до вартості придбаного майна.	Облік ведеться згідно з об'єктом придбання. Якщо відсотки отримані на придбані основні засоби, то такі витрати відносяться до вартості основних засобів, інакше такі витрати відносяться до витрат періоду.
Визнання отримання виручки	Виручка визнається в момент переходу права власності на товари.	Виручка визнається в момент отримання грошових коштів, іноді в момент чіткого розуміння, що такі кошти будуть неодмінно отримані.	Виручка визнається в момент переходу права власності на товари.
Знецінення активів	Для визначення знецінення балансову вартість активу порівнюють з теперішньою вартістю майбутніх грошових потоків від його використання та чистою вартістю реалізації. Якщо балансова вартість активу перевищує меншу з двох зазначених величин, то актив визнається знеціненими.	Актив вважається знеціненими, якщо його балансова вартість перевищує очікувані недисконтовані майбутні грошові потоки від його використання.	За наявності ознак зменшення корисності активу підприємство визначає суму очікуваного відшкодування активу. Винятком є гудвіл та нематеріальні активи з невизначеним строком корисного використання.

фінансового обліку, міжнародних стандартів IFRS та US GAAP. Продовження глобального впровадження цих стандартів на державних рівнях стрімко посилить їхній вплив на процес фінансового аналізу діяльності компаній.

Глибоке розуміння принципових відмінностей між описаними стандартами фінансового обліку дасть змогу компаніям отримати конкурентну перевагу та реалізувати інвестиційний потенціал завдяки залученню коштів іноземних ринків капіталу. Наприклад, дослідження останніх років зазначають, що більше 7 трлн. дол. США інвестовані в неамериканських цінні папери. Американські ринки капіталу залишаються відкритими для неамериканських компаній, які формують свою фінансову звітність з використанням стандартів IFRS або US GAAP.

Довгострокова стратегія розвитку компанії повинна враховувати наявні особливості стандартів фінансового обліку, оскільки головною метою таких стандартів є підвищення якості та повноти фінансового та бухгалтерського обліку, а наслідком – підвищення ефективності діяльності компаній.

Висновки. В сучасних ринкових умовах швидкість та якість управлінських рішень мають величезний вплив на майбутню ефективність організації. Варто відзначити, що такі рішення часто базуються на емпіричних передумовах та інтуїтивних реакціях керівників, а мають бути засновані на методичних та фундаментальних розрахунках.

Якісний фінансовий аналіз та адекватно інтерпретовані висновки розрахунків допомагають сформувати бачення щодо майнового стану підприємства, можливостей використання позикових коштів, швидкості погашення наявних зобов'язань та доцільності інвестицій. Для розрахунків фінансові аналітики можуть використовувати різноманітні фінансові показники, а саме групи показників ліквідності, рентабельності, оборотності та фінансової стійкості.

Основними труднощами в процесі фінансового аналізу підприємства можуть стати високий рівень стандартизації фінансових показників, індивідуальний фактор та упередженість експертних суджень, некоректність звітності, на базі якої проводяться аналіз та розрахунки. Також важливим елементом якісного фінансового аналізу є розуміння принципових відмінностей між різноманітними стандартами фінансового обліку, такими як IFRS та US GAAP.

Загалом результатом проведення фінансового аналізу є отримання відомостей про можли-

вості об'єкта аналізу до розвитку, бачення щодо ефективності фінансової політики організації, результатів впровадження наявної стратегії підприємства та особливостей динаміки показників діяльності.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Ковалев В. Финансовый учет и анализ: концептуальные основы. Москва: Финансы и статистика, 2004. 720 с.
2. Ковалев В. Финансовая отчетность. Анализ финансовой отчетности (основы балансоведения). 2-е изд., ред. и доп. Москва: Проспект, 2006. 430 с.
3. Ришар Ж. Аудит и анализ хозяйственной деятельности предприятия / пер. с фр. Москва: Аудит; Юнити, 1997. 375 с.
4. Фридман А. Финансы организации (предприятия): учебник. 2-е изд. Москва: издательско-торговая корпорация «Дашков и К°», 2013. 488 с.
5. Соколов Я. Бухгалтерский учет: от истоков до наших дней: учебн. пособие для вузов. Москва: Аудит, ЮНИТИ, 1996. 638 с.
6. Шадріна Г. Теорія економічного аналізу: навчально-методичний комплекс. Київ: вид. центр ЕАОІ, 2010. 219 с.
7. Шеремет А. Комплексный экономический анализ деятельности предприятия (вопросы методологии): монография. Москва: Экономика, 1974. 208 с.
8. Howard M.S. Financial Shenanigans: How to Detect Accounting Gimmicks & Fraud in Financial Reports. 2002. 240 p.
9. Subramanyam K.R., Wild J.J. Financial Statement Analysis. 2008. 685 p.
10. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку. URL: http://kodeksy.com.ua/ka/buh/psbu.htm.
11. Financial accounting standards board. URL: https://www.fasb.org/jsp/FASB/Page/LandingPage&cid=1175805317350.
12. Form 10-K Annual Report by Twitter, INC. URL: http://files.shareholder.com/downloads/AMDA2F526X/1616177182x0xS1564590-16-13646/1418091/filing.pdf.
13. Form 10-K Annual Report by Amazon.COM, INC. URL: https://www.sec.gov/Archives/edgar/data/1018724/000119312509014406/d10k.htm.
14. Ткаченко Н.•Бухгалтерський фінансовий облік, оподаткування і звітність: підручник. 6-те вид. доп. і перероб. Київ: Алерта, 2016. 928 с.

REFERENCES:

1. Kovalev V. (2004) Finansovyj uchet i analiz: konceptual'nye osnovy, [Financial accounting and analysis: conceptual framework], Finansy i statistika, Moscow, Russia.
2. Kovalev V. (2006) Finansovaja otchetnost'. Analiz finansovoj otchetnosti (osnovy balansovedennja). [Financial statements. Financial Statement Analysis (Basics of Balancing)], Vol. 2, Prospekt, Moscow, Russia.
3. Rishar Zh. (1997) Audit i analiz hozjajstvennoj dejatel'nosti predprijatija, [Audit and analysis of economic activity of the enterprise], Audit Juniti, Moscow, Russia.
4. Fridman A. (2013) Finansy organizacii (predprijatija), [Organization finances], Vol. 2, Izdatel'sko-torgovaja korporacija "Dashkov i K°".
5. Sokolov Ja. (1996) Buhgalterskij uchet: ot istokov do nashih dnej, [Accounting: from the beginnings to the present day], JuNITI.
6. Shadrina H. (2010) Teoriia ekonomichnoho analizu: navchalno-metodychnyi kompleks, [Theory of economical analysis: a primary methodical complex], Vyd. tsentr EAOI.
7. Sheremet A. (1974) Kompleksnyj jekonomicheskij analiz dejatel'nosti predprijatija (voprosy metodologii), [Comprehensive economic analysis of the enterprise (methodology)], Jekonomika.
8. Howard M.S. (2002) Financial Shenanigans: How to Detect Accounting Gimmicks & Fraud in Financial Reports, McGraw-Hill Education.
9. Subramanyam K.R., Wild J.J. (2008) Financial Statement Analysis, McGraw-Hill Education.
10. Natsionalne polozhennia (standart) bukhhalterskoho obliku. [URL] http://kodeksy.com.ua/ka/buh/psbu.htm.
11. Financial accounting standards board. [URL] https://www.fasb.org/jsp/FASB/Page/LandingPage&cid=1175805317350.
12. Form 10-K Annual Report by Twitter, INC. [URL] http://files.shareholder.com/downloads/AMDA2F526X/1616177182x0xS1564590-16-13646/1418091/filing.pdf.
13. Form 10-K Annual Report by Amazon.COM, INC. [URL] https://www.sec.gov/Archives/edgar/data/1018724/000119312509014406/d10k.htm.
14. Tkachenko N. (2016) Bukhhalterskyi finansovyi oblik, opodatkuvannia i zvitnist, [Accounting financial accounting, taxation and reporting], Alerta, Kyiv, Ukraine.

Parkhomenko O.S.
Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Lecturer at Department of Management and Administration,
Educational and Scientific Institute "Karazin Business School"
V.N. Karazin Kharkiv National University

Katsevych A.O.
Graduate Student,
Educational and Scientific Institute "Karazin Business School"
V.N. Karazin Kharkiv National University

THE ESSENCE OF FINANCIAL ANALYSIS AND FEATURES OF USING STANDARDS OF FINANCIAL ACCOUNTING

The article analyses the evolution of the financial analysis development from the beginning of using in ancient times and until modern times. The article explores the essence of financial analysis and its place in the management system. In addition, the article concerns the information about the experience of using financial analysis methods, its critical and crucial points and specific features.

Research concerns the sources of financial analysis and the functional classification of the main indicators widespread in today's business environment. The reasons for determining the quality and completeness of the financial analysis findings of the company are determined. The article examines the specific characteristic of the main financial accounting standards such as IFRS, US GAAP, and National Standards of Ukraine. The results of the research include the main differences between these systems in the sphere of the Balance structure, Profit and Losses statements, accounting of assets and debts, methods of accounting of inventory and etc. The article concerns the main difficulties that can be determined during the process of financial analysis and the crucial limitations of the existed methodology. The article includes some practical examples of the difficulties that can happen in the organization due to the crucial differences between the mentioned standards of financial accounting.